വിശ്വശാന്തി സമ്മേളനത്തിന് റെ സമാപ്തി ആഘോഷത്തില് പ്രാണേശ്വരനായ അവ്യക്തബാപ്ദാദയുടെ മധുരവും വിലമതിക്കുവാനാവാത്തതുമായ മഹാവാക്യങ്ങള്

ഇന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ സേവനത്തിനു നിമിത്തമായ സേവാധാരികളായ കുട്ടികളെ കാണുകയായിരുന്നു. ഏതൊരു കുട്ടിയെ നോക്കിയാലും ഒരാള്മറ്റേയാളെക്കാള്ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണ്. ബാപ്ദാദ ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവിന്റെയും സേവാധാരിയായ ആത്മാവിന്റെയും വിശേഷതകള്കാണുകയായിരുന്നു. ഓരോ കുട്ടിയും ഈ വിശ്വപരിവര്ത്തനകാര്യത്തില്ആധാരമൂര്ത്തിയും ഉദ്ധാരമൂര്ത്തിയുമാണെന്ന് കണ്ട് ബാപ്ദാദ സന്തോഷിക്കുകയാണ്. എല്ലാ കുട്ടികളും ബാപ്ദാദയുടെ കാര്യത്തില്സദാ സഹയോഗികളായ ആത്മാക്കളാണ്. അങ്ങനെയുള്ള സഹയോഗികളായ, സഹജയോഗികളായ ശ്രേഷ്ഠരായ വിശേഷ ആത്മാക്കളെ, സേവനത്തിനു നിമിത്തമായിട്ടുള്ള കുട്ടികളെ കണ്ട് ബാപ്ദാദ അതീവ സ്നേഹത്തിന്റെ മനോഹര പുഷ്പങ്ങള്കൊണ്ട് സ്വാഗതം ആശംസിക്കുകയും, ആഘോഷിക്കുകയുമാണ്. ബാപ്ദാദ ഓരോ കുട്ടിയെയും മസ്തകമണി, സന്തുഷ്ടമണി, ഹൃദയമണി എന്ന പോലെ തിളങ്ങുന്ന സ്വരൂപത്തില്കാണുകയാണ്. ബാപ്ദാദ ഒരു പാട്ടു പാടികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഏതു പാട്ടാണ് പാടുന്നത്, അറിയാമോ അല്ലേ? ഈ പാട്ടാണ് പാടുന്നത് - ആഹാ എന്റെ കുട്ടികളെ ആഹാ! ആഹാ മധുരമായ കുട്ടികളെ ആഹാ! ആഹാ പ്രിയപ്പെട്ടതിലും പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളെ ആഹാ! ആഹാ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ ആഹാ! ഈ നിശ്ചയവും ലഹരിയും സദാ ഉണ്ടല്ലോ അല്ലേ? മുഴുവന് കല്പത്തില്ഇങ്ങനെയൊരു ഭാഗ്യം ലഭിക്കില്ല - ഭഗവാന്കുട്ടികളുടെ പാട്ടു പാടുന്നു. ഭക്തര്ഭഗവാന്റെ പാട്ട് ധാരാളം പാടാറുണ്ട്. നിങ്ങളെല്ലാവരും ധാരാളം പാട്ടു പാടിയവരാണ്, പക്ഷെ എപ്പോഴെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചിരുന്നോ - ഭഗവാന്ഞങ്ങളുടെ പാട്ടു പാടുമെന്ന്. എന്താണോ ചിന്തിച്ചിട്ടു പോലുമില്ലാത്തത് അത് സാകാരത്തില്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിശ്വശാന്തിയുടെ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു. നാവുകൊണ്ട് എല്ലാ കുട്ടികളും നല്ല നല്ല കാര്യങ്ങള്കേള്പ്പിച്ചു, മനസ്സുകൊണ്ട് സര്വ്വ ആത്മാക്കളെ പ്രതി ശുഭഭാവനയുടെയും ശ്രേഷ്ഠകാമനയുടെയും ശുഭസങ്കല്പങ്ങളുടെയും സ്പന്ദനങ്ങള്ജ്ഞാനസൂര്യനായി മാറി നാലു ഭാഗത്തേക്കും പരത്തി. എന്നാല്ബാപ്ദാദ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെയും സാരം കേള്പ്പിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവരും നാലു ദിവസത്തെ പ്രഭാഷണം നടത്തി, ബാപ്ദാദ ഒരു സെക്കന്റിന്റെ പ്രഭാഷണമാണ് നടത്തുന്നത്. അതിതാണ് - റിയലൈസേഷനും സൊല്യുഷനും (ൃലമഹശമെശേീ മിറ ീഹൌശേീ തിരിച്ചറിവും പരിഹാരവും). നിങ്ങളെല്ലാവരും പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം റിയലൈസേഷന്തന്നെയാണ്. ആത്മാവിനെ മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും മാനവന്റെ മൂല്യം മനസ്സിലാക്കിയാല്പോലും ശാന്തി ഉണ്ടാകും. മാനവന്വിശേഷമായി ശക്തിശാലി സ്വരൂപമാണ്. മാനവന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് മാനവ ധര്മ്മം സ്നേഹമാണ്, വഴക്കും തമ്മിത്തല്ലുമല്ല എന്നെങ്കിലും തിരിച്ചറിഞ്ഞെങ്കില്. ഇനി കുറച്ചു കൂടി മുന്നോട്ട് പോയാല്, മാനവ ജീവിതം അല്ലെങ്കില്മാനവീകതയുടെ ആധാരം ആത്മാവാണ്. ഞാനേത് ആത്മാവാണ്, എന്താണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയുകയാണെങ്കില്ശാന്തി സ്വധര്മ്മമായി തീരും. ഒന്നുകൂടി മുന്നോട്ടു പോകൂ - ഞാന്ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണ്, സര്വ്വശക്തിമാന്റെ സന്താനമാണ് എന്നതു തിരിച്ചറിഞ്ഞാല്ദുര്ബ്ബലനില്നിന്നും ശക്തി സ്വരൂപമായി തീരും. ശക്തിസ്വരൂപ ആത്മാവെന്നോ, മാസ്റ്റര്സര്വ്വശക്തിമാന് ആത്മാവെന്നോ എന്താഗ്രഹിക്കുന്നോ എങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ പ്രാക്ടിക്കലാക്കുവാന്സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് കേള്പ്പിച്ചത് എല്ലാ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെയും സാരം 'റിയലൈസേഷന്' ആണെന്ന്. ബാപ്ദാദ എല്ലാ പ്രഭാഷണങ്ങളും കേട്ടു. ബാപ്ദാദ സദാ കുട്ടികളുടെ

കൂടെത്തന്നെയുണ്ട്. ശരി.

സേവനത്തിനു സമര്പ്പിതരായ എല്ലാ കുട്ടികളും, എല്ലാ സോണുകളില്നിന്നും വന്നിട്ടുള്ള കുട്ടികളും ഓരോരുത്തരും ഇതല്ലേ മനസ്സിലാക്കുന്നത്- ബാപ്ദാദ എനിക്കു വേണ്ടിയാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഓരോരുത്തരോടും സംസാരിക്കുകയാണ്. പ്രത്യക്ഷ തെളിവു കാണിച്ചു തന്ന എല്ലാ കുട്ടികള്ക്കും, റിട്ടേണായി ബാപ്ദാദ നാമ സഹിതം, രൂപം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണല്ലോ, നാമ സഹിതം ആശംസകള്നല്കുകയാണ്. നിങ്ങളെന്തായാലും സമയ പരിവര്ത്തനത്തിന്റെ സൂചന നല്കികൊണ്ടിരിക്കയാണല്ലോ, അപ്പോള്ബാപ്ദാദയുടെ കൂടിക്കാഴ്ചക്കും പരിവര്ത്തനം വരുമല്ലോ. നിങ്ങളെല്ലാവര്ക്കും സങ്കല്പമുണ്ട് പരിവാരം വൃദ്ധി പ്രാപിക്കണമെന്ന്, അങ്ങനെയെങ്കില്പഴയ കുട്ടികള്ത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടി വരും. എന്നാല്ഈ ത്യാഗം ഭാഗ്യമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ മുന്നോട്ട് വിടുക തന്നെയാണ് സ്വയത്തെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകല്. ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കരുത് - ബാപ്ദാദക്കെന്താണ് വിദേശി കുട്ടികളോട് ഇത്ര പ്രിയം, ഈ ദേശത്തുള്ളവരോട് അത്രക്കില്ലല്ലോ! അല്ലെങ്കില്ഏതെങ്കിലും വിശേഷമായ കുട്ടിയോട് ബാപ്ദാദക്ക് കൂടുതല്പ്രിയമാണല്ലോ എന്നൊക്കെ. ബാപ്ദാദക്ക് ഓരോ കുട്ടിയും ഹൃദയത്തിന്റെ ആശ്രയമാണ്, മസ്തകത്തിലെ കിരീടത്തിലെ മണിയാണ്, അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദ ഏറ്റവുമാദ്യം തന്റെ വലംകൈയ്യുകളായ സഹയോഗി കുട്ടികളെ ഹൃദയം കൊണ്ടും ജീവന്കൊണ്ടും, സ്നേഹം കൊണ്ടും പ്രേമം കൊണ്ടും ഓര്മ്മിക്കുകയാണ്. ദൂരെ നിന്നും വരുന്നവരെ, സമ്പര്ക്കത്തില്വരുന്നവരെ സംബന്ധത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നതിനു വേണ്ടി നിങ്ങളെല്ലാവരും വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അവരെ മുന്നോട്ട് വിടുന്നുണ്ട്, ഇനി വിട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കും. തീര്ച്ചയായും നിങ്ങളത് ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഈ സമയത്ത് എല്ലാവരും സേവനത്തെ പ്രതി വന്നിരിക്കുകയാണ്, അതുകൊണ്ട് ഈ വരവും സേവനമാണ്. ഓരോ സോണിന്റെയും പേരു വിളിക്കട്ടെ? ഒരു പേരു വിളിച്ചാല്, പേരു വിളിക്കാത്ത ആരെങ്കിലും മിച്ചം വന്നാലോ, അതുകൊണ്ട് എല്ലാ സോണുകാരും ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കണം നിങ്ങളോരൊരുത്തരെയും ബാപ്ദാദ ആദ്യ നമ്പറില്വിളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സര്വ്വ ദേശത്തെയും വിദേശത്തെയും കുട്ടികള്ഇപ്പോള്മധുബന്നിവാസികളാണ്, അതുകൊണ്ട് വിശ്വ ശാന്തി ഹാളില്ഉപസ്ഥിതരായിരിക്കുന്ന എല്ലാ കുട്ടികളോടും, ഓംശാന്തി ഭവന്നിവാസികളായ കുട്ടികളോടും ബാപ്ദാദ പറയുകയാണ്, സദാ ഓര്മ്മയിലിരിക്കൂ, ഓര്മ്മ നല്കി കൊണ്ടിരിക്കൂ, ഓരോ ചുവടും ഓര്മ്മചിഹ്നമാക്കി ചരിത്രമാക്കി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഓരോ സെക്കന്റും തന്റെ ജീവിതമാകുന്ന കണ്ണാടിയിലൂടെ സകല ആത്മാക്കള്ക്കും 'സ്വയത്തിന്റെ' യും 'ബാബ' യുടെയും സാക്ഷാത്ക്കാരം കൊടുത്തുകൊണ്ടേ പോകൂ, അങ്ങനെയുള്ള വരദാനികളായ മഹാദാനികളായ സദാ സമ്പന്നരായ കുട്ടികള്ക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

റോബര്ട്ട് മൂളര്(അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറി ജനറല്യു.എന്.ഒ) പ്രതി മഹാവാക്യങ്ങള്

സേവനത്തില്ശ്രേഷ്ഠത്തിലും ശ്രേഷ്ഠമായ പാര്ട്ടുധാരി ആത്മാവാണ്. മനസ്സില്ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പമുണ്ടായിരുന്നു, ഏതു കാര്യത്തിനാണോ നിമിത്തമാകുന്നത് അതു ചെയ്തു തന്നെ കാണിക്കും. ഈ സങ്കല്പം ബാപ്ദാദയുടെയും മുഴുവന്പരിവാരത്തിന്റെയും സഹയോഗത്തോടെ സാകാരത്തില്വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. സങ്കല്പം വളരെ നല്ലതാണ്.

വിശ്വശാന്തി സമ്മേളനത്തില്സന്നിഹിതരായ സഹോദരി സഹോദരന്മാരെ പ്രതി

അവ്യക്ത ബാപ്ദാദയുടെ മധുര സന്ദേശം -

(ഗുല്സാര്ദാദിജിയിലൂടെ)

പതിവുപോലെ ഇന്ന് ഞാന്വതനത്തില്എത്തിയപ്പോള്തന്നെ ബാപ്ദാദ വളരെ മധുരമായ ദൃഷ്ടിയോടെ എല്ലാ കുട്ടികള്ക്കും സ്നേഹസ്മരണകള്നല്കി. ബാബയുടെ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ ഇന്ന് ഇങ്ങനെ അനുഭവപ്പെട്ടു- അതിയായ ശാന്തിയുടെയും ശക്തിയുടെയും പ്രേമത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും കിരണങ്ങള്പുറത്തേക്ക് പ്രവഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ആത്മീയ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ ആ നാലു കാര്യങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുകയായിരുന്നു. വളരെയധികം എന്തൊക്കെയോ പ്രാപ്തമാകുന്നതു പോലെ അനുഭവപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളെയും സ്വീകരിച്ചിട്ട് ചോദിച്ചു, കുട്ടി, എല്ലാവരുടെയും സ്മരണകല്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടോ? ഞാന്പറഞ്ഞു, സ്മരണകള്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്, എല്ലാവരുടെയും ആഹ്വാനത്തിന്റെ സങ്കല്പവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോള് ബാബ പറഞ്ഞു, ഈ സമയത്ത് എന്റെ എത്ര കുട്ടികളാണോ വന്നിട്ടുള്ളത്, അവര്തിരിച്ചറിവിനു വേണ്ടി വന്നവരാണ്. അങ്ങനെയൊരു ദിവസം വരും ഇവരെല്ലാം കൂടിക്കാഴ്ചക്കായിട്ട് വരും. ബാപ്ദാദ വതനത്തില്ഇരുന്നുകൊണ്ടും എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും ദൃശ്യങ്ങള്കാണാറുണ്ട്. അങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ബാബ ഒരു ദൃശ്യം കാണിച്ചു തന്നു - ഭാരതദേശത്തില്ഭക്തര്ക്ഷേത്രത്തില്ശിവലിംഗ പ്രതിമയുണ്ടാക്കുന്നതു പോലെ വതനത്തില്ഒരു പ്രതിമ കാണപ്പെട്ടു, പക്ഷെ ആ പ്രതിമക്ക് ഗോളാകൃതിയായിരുന്നു, ആ ഗോളത്തില്അനേകം വജ്രങ്ങള്നാലു ഭാഗത്തും പ്രകാശിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. ആ പ്രകാശിക്കുന്ന വജ്രങ്ങളിലേക്ക് നാലു പ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രകാശരശ്മികള്വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നിനു വെളുത്ത നിറമായിരുന്നു, രണ്ടാമത്തേത് പച്ച, മൂന്നാമത്തേത് ഇളം നീല, നാലാമത്തേത് സ്വര്ണ്ണ നിറമായിരുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോള്ആ പ്രകാശ കിരണങ്ങള്വാക്കുകളായി മാറി. വെളുത്ത പ്രകാശത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളായിരുന്നു ശാന്തി, രണ്ടാമത്തേത് ഉണര്വ്വ്, മൂന്നാമത്തേത് ഉത്സാഹം, നാലാമത്തെ പ്രകാശത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങള്സേവനമെന്നായിരുന്നു.

അപ്പോള്ബാബ പറഞ്ഞു എല്ലാ കുട്ടികളും വളരെ ഉണര്വ്വോടും ഉത്സാഹത്തോടും, ശാന്തിയുടെ സങ്കല്പത്തോടു കൂടി വിശ്വത്തിന്റെ സേവനം ചെയ്തു. ഓരോരോ ആത്മാവും സംഘടിത രൂപത്തില്നോക്കൂ എത്ര പ്രകാശിക്കുന്നു. വീണ്ടും ബാബ പറഞ്ഞു എന്റെ കുട്ടികള്എന്നെ യഥാശക്തിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളു, എങ്കിലും എന്റെ കുട്ടികളാണല്ലോ. എന്റെ എല്ലാ മധുര മധുരമായ കുട്ടികല്ക്കും സ്നേഹ സ്മരണകള്നല്കണം. എത്ര കുട്ടികള്വന്നിട്ടുണ്ടോ അവരുടെയെല്ലാം നാവില്നിന്നും വരണം -ഞങ്ങള്ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലാണ് എത്തിയിരിക്കുന്നത്. ബാപ്ദാദ കുട്ടികളുടെ ശബ്ദം കേട്ട് പുഞ്ചിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടികള്വീട്ടില്വന്നെങ്കില്പൂര്ണ്ണമായ അധികാരം എടുക്കുവാനാണോ വന്നിരിക്കുന്നത്, അതോ കുറച്ച് മതിയോ? ബാബ പറഞ്ഞു - സാഗര തീരത്ത് വന്നിട്ട് കുഴി നിറച്ചല്ല പോകേണ്ടത്, മാസ്റ്റര്സാഗരമായിട്ടു വേണം പോകുവാന്. തീരത്തു വന്ന് രണ്ട് പിടി നിറച്ചുകൊണ്ട് പോയാല്പോരാ. പിന്നീട് ബാപ്ദാദ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലെ കുട്ടികള്ക്ക് മൂന്നു പ്രകാരത്തില്ഉപഹാരങ്ങള്നല്കി.

1. ബാബ പറഞ്ഞു - പേന പിടിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ കുട്ടികള്(പ്രസ്സിലുള്ളവര്) ആരെല്ലാമാണോ വന്നിരിക്കുന്നത്, അവര്ക്ക് ബാപ്ദാദ താമര പൂവ് ഉപഹാരമായി നല്കുകയാണ്. പേന പിടിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ കുട്ടികളോട് പറയണം, സദാ കമലാസനധാരികളായി മാറി മുഴുവന്വിശ്വത്തിലെയും തമോഗുണി തരംഗങ്ങളില്നിന്നും വേറിട്ടിരുന്ന് പിതാവായ പരമാത്മാവിനോട് പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്ന്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയിലിരുന്ന് പേന ചലിപ്പിക്കുകയാണെങ്കില്നിങ്ങളുടെ വ്യവഹാരവും പരമാര്ത്ഥവും

തെളിയിക്കപ്പെടും.

2. വി. ഐ. പി. കുട്ടികള്ആരെല്ലാമാണോ വന്നിരിക്കുന്നത്, അവര്ക്ക് ബാബ സിംഹാസനമല്ല ഹംസാസനമാണ് നല്കിയത്. ബാബ പറഞ്ഞു, എന്റെ വി. ഐ. പി. കുട്ടികള്ആരെല്ലാമാണോ വന്നിരിക്കുന്നത് അവരുടെ നാവിനു ശക്തിയുണ്ട്. അവര്ക്ക് ഞാന്ഹംസാസനം നല്കുകയാണ്. ഈ ആസനത്തിലിരുന്ന് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യണം. ഹംസാസനത്തിലിരുന്നാല്നിങ്ങളുടെ നിര്ണ്ണയ ശക്തി ശ്രേഷ്ഠമാകും, അതിലിരുന്ന് ഏതൊരു കാര്യം ചെയ്താലും അതിനു വിശേഷത ഉണ്ടാകും. കസേരയിലിരുന്ന് കാര്യങ്ങള്ചെയ്യുന്നതുപോലെ ബുദ്ധി ഈ ഹംസാസനത്തിലിരിക്കുമെങ്കില്ലൗകിക കാര്യത്തില്പ്പോലും ആത്മാക്കള്ക്ക് സ്നേഹവും ശക്തിയും ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.

3. സമര്പ്പിതരായ സേവാധാരി കുട്ടികള്ക്ക് ബാപ്ദാദ വളരെ നല്ല ബള്ബു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പൂക്കളുടെ മാല നല്കി. ഓരോ ബള്ബിലും എന്തെങ്കിലുമെന്തെങ്കിലും ദിവ്യഗുണങ്ങള്എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബാബ പറഞ്ഞു - എന്റെ ഈ കുട്ടികള്സര്വ്വഗുണങ്ങള്ധാരണ ചെയ്യുന്ന ഗുണമൂര്ത്തികളായ കുട്ടികളാണ്. എല്ലാ കുട്ടികളും ഒരു ബലമായി നിന്ന്, ഒരു മതമായി നിന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത സേവനം ചെയ്തു. അതിനു റിട്ടേണായി ബാപ്ദാദ ഈ ദിവ്യഗുണങ്ങളുടെ മാല എല്ലാ കുട്ടികള്ക്കും ഉപഹാരമായി നല്കുകയാണ്. അവസാനമായി പറഞ്ഞു- എല്ലാ കുട്ടികളെയും ബാപ്ദാദയുടെ ഈ മഹാവാക്യം കേള്പ്പിക്കണം, സദാ സന്തോഷമായിരിക്കണം, ഭാഗ്യശാലിയായി മാറണം, എല്ലാവരെയും സന്തോഷത്തിന്റെ വരദാനങ്ങള്കൊണ്ടും, ഖജനാവുകള്കൊണ്ടും സമ്പന്നമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള മധുര മഹാവാക്യങ്ങള്കേട്ട്, സ്നേഹ സ്മരണകള്കൊടുത്തും എടുത്തും ഞാന്സാകാര വതനത്തില്എത്തിച്ചേര്ന്നു.

വരദാനം :- ബാബയിലൂടെ പ്രാപ്തമായ സര്വ്വ ഖജനാവുകളും കാര്യത്തില്ഉപയോഗിച്ച് വര്ദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ജ്ഞാനി - യോഗി ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ

ബാപ്ദാദ കുട്ടികളെ സര്വ്വ ഖജനാവുകള്കൊണ്ട് സമ്പന്നമാക്കി. എന്നാല്ആരാണോ സമയത്ത് ഓരോ ഖജനാവും കാര്യത്തില്ഉപയോഗിക്കുന്നത്, അവരുടെ ഖജനാവു സദാ വര്ദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവരൊരിക്കലും ഇങ്ങനെ പറയില്ല - വിചാരിച്ചില്ല, പക്ഷെ സംഭവിച്ചു പോയി എന്ന്. ഖജനാവുകളാല്സമ്പന്നരായ ജ്ഞാനി യോഗി ആത്മാക്കള്ആദ്യം ചിന്തിക്കും, പിന്നെ പ്രവൃത്തിക്കും. അവര്ക്ക് സമയത്തിനനുസരിച്ച് സൂചന ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, അതു സ്വീകരിച്ച് അവര്ജീവിതത്തില്കൊണ്ടുവരും. ചെയ്തതിനു ശേഷം ഒരു സെക്കന്റെങ്കിലും ചിന്തിക്കേണ്ടി വന്നാല്ജ്ഞാനി ആത്മാവെന്നു പറയില്ല.

സ്ലോഗന് :- സ്വഭാവത്തിലും ചിന്തകളിലും അന്തരം ഉണ്ടെങ്കിലും സ്നേഹത്തില്അന്തരം ഉണ്ടാകരുത്.